

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

Den højtærede socialminister omtalte flere af de forbedringer, som vil blive gennemført, og de spørgsmål, som er under overvejelse. Der foreligger et par lovforslag for det høje ting, som kan bringe nogen forbedring på disse punkter for visse grupper, hvis de bliver gennemført.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at henvise til den opfordring, som jeg på mit partis vegne rettede til den højtærede socialminister, da vi behandlede lovforslaget om arbejderbeskyttelse her i tinget i denne vinter, om at udarbejde et forslag om en moderskabsydelse på mindst 100 kr., som ikke skulle være forbeholdt bestemte grupper, bestemte erhverv, men skulle være af mere generel karakter.

Jeg er enig i, at vi må gå frem skridt for skridt, og jeg mener, det er vigtigere at gå nogle enkelte skridt frem end at gabe alt for højt på een gang.

Ordføreren for forslagsstillerne (Petra Petersen): Siden jeg for knap to måneder siden på min gruppes vegne fremsatte det lovforslag, vi i dag har til første behandling, har den højtærede justitsminister nedsat en kommission til at undersøge forholdene omkring svangerskabslovgivningen. Ved nedsættelse af denne kommission har man omhyggelig undgået kommunisterne på trods af, at det kommunistiske parti var det eneste parti, der i 1939 gik imod den forringede svangerskabslovgivning og krævede, at svangerskabsafbrydelse på grund af social indikation skulle være lovlig, når der ikke blev givet kvinderne økonomisk støtte til at gennemføre deres svangerskab. Vi er også det eneste parti på rigsdagen, der gang på gang har gjort opmærksom på følgerne af svangerskabsloven og gjorde opmærksom på, at de løfter, man fra alle sider gav om hjælp og støtte til de svangre kvinder, aldrig er blevet gennemført. Under finanslovdebatten, under den tidligere behandling af dette lovforslag og ved genfremsættelsen har jeg gjort det høje ting opmærksom på, at rigsdagens medlemmer bl. a. på grund af svangerskabsloven er medansvarlige for de for vort samfund så lidet smigrende forhold omkring de illegale aborter. Alligevel har man ikke ment, at kommunisterne havde en selvfølgelig ret til at blive repræsenteret i den nedsatte svangerskabskommission. Derimod har den højtærede justitsminister gjort landstingets formand, det ærede medlem af det andet ting hr. Steincke, til kommissionens formand. Hr. Steincke har aldrig lagt skjul på, at han gik imod svangerskabsafbrydelse på so-

cial indikation, og han gør det heller ikke i dag. Jeg har ligesom det ærede medlem fru Inger Gautier Schmit læst „Berlingske Tidende“ for den 15. ds., hvori der findes et interview med hr. Steincke. Han siger heri mange interessante, men ikke særlig smigrende ting om sine partifæller. Hr. Steincke har ikke været nær så loyal overfor justitsministeren, som justitsministeren var overfor hr. Steincke under finanslovdebatten i efteråret. Hr. Steincke siger til „Berlingske Tidende“, at når justitsministeren har nedsat en svangerskabskommission, er det for at skaffe sig fred fra den side, hvor man stadig kværule- rer over, at fosterdrab er forbudt, og de, der kværule- rer, siger hr. Steincke, er ikke de almindelige kvinder, nej, disse reformønsker er fremsat eller støttet af visse kredse af kvindebevægelsen, der synes at nære den besynderlige opfattelse, at kvinder er interesseret i den størst mulige lovløshed. Blandt kværule- ranterne, som hr. Steincke så smukt kalder dem, er repræsentanter for de 45 000 arbejderkvinder, hvoraf en betydelig del sikkert er hr. Steinckes partifæller, samt den højtærede minister fru Fanny Jensen.

Jeg vil tro, at de mange udslidte og ulykkeligt stillede arbejderkvinder, der mellem år og dag henvender sig til læger og mødre- hjælpsinstitutionerne for at få et uønsket svangerskab afbrudt, og de 45 000 arbejderkvinder og deres repræsentanter er almindelige kvinder og ikke kvinder, der som hr. Steincke mener er interesseret i lovløshed. Det er sikkert hr. Steincke, der ikke er nogen helt almindelig mand; han ville sikkert også blive dybt skuffet, hvis vi betragtede ham som en sådan, og han viser ved sine udtalelser til „Berlingske Tidende“, at han ikke har nogen særlig forståelse af arbejderkvindernes kår.

Formanden for det faglige kvindesekretariat, der som repræsentant for arbejderkvinderne har fået plads i svangerskabskommissionen, har da også ifølge „Social-Demokraten“ udtalt, at det er på arbejdspladserne, man ved, hvor skoen trykker; kvinderne henvender sig til hinanden indbyrdes med adresser, siger formanden. Disse udtalelser viser, at jeg har ret, når jeg gentagne gange har sagt, at hovedparten af de illegale aborter skyldes de dårlige økonomiske kår, som store dele af vort lands befolkning lever under. Det ville sikkert have gavnet svangerskabskommissionen og kvinderne, om justitsministeren havde udpeget en anden formand for denne kommission.

Da hr. Steincke endvidere siger, at han har tænkt, at kommissionens arbejde vil tage to år, kan vi altså ikke i en overskuelig